

sandsynligvis ad Aare vil komme til at kvitere denne Afgift.

Med Hensyn til de tekniske Skoler og Eiendomsforholdet ved dem har der ogsaa været holdt Samraad med Udvalget, og jeg tror ikke, at der for mig er Grund til at sige Noget til, hvad den ærede Ordfører udtalte i saa Henseende. Det er ganske rigtig, at Eiendomsforholdet kan være ordnet paa en noget forskjellig Maade, men i hvert Fald er der sørget for fra Administrationens Side, at naar man understøtter en teknisk Skole, er det sikret, at den vedbliver at være teknisk Skole, og kan ikke uden Ministeriets Samtykke gaa over til at blive benyttet paa anden Maade, og det er vel egentlig det, man ønsker at opnaa.

Med Hensyn til Skytteforeningerne er den ærede Ordfører, om jeg saa maa sige, ikke saa lidt vanskelig. I Fjor henstillede den ærede Ordfører, eller i hvert Fald Udvalgets Flertal — maaste var det hele Udvalget, jeg husker det ikke — at man skulde forandre Beregningsmaaden, saa at man gif over til at benytte Skudantallet som Grundlag for Fordelingen, og jeg søiede mig derefter, Ministeriet gif ind paa denne Beregningsmaade. Nu siger den ærede Ordfører selv, at dette er fuldstændig meningsløst, og jeg beklager, at jeg i Fjor har ladet mig lede af det ærede Udvalg ind paa Noget, som er saa fuldkommen meningsløst, men det gjør naturligvis, at jeg i Aar maa se mig om efter Noget, som ikke er slet saa meningsløst. (Ordføreren [Holstein-Vedreborg]: Det har jeg ikke sagt!) So, det har den ærede Ordfører virkelig sagt. (Ordføreren [Holstein-Vedreborg]: Det er en Feiltagelse!) Rigsdagstidende skal vise, at den ærede Ordfører har sagt det, jeg skrev det op, og jeg stoler mere paa mig selv end paa den ærede Ordførers Hufommelse. Men altsaa, naar det forholder sig saaledes, er der megen Opfordring for mig til at se mig bedre for, inden jeg igjen næste Aar gaar ind paa noget ganske Nyt. For Dvrigt kan jeg godt erkjende, at der kan være Noget i, at hverken den ene eller den anden Maalestok er fuldkommen, og det kan gjerné være, at man maa se at komme til en fornuftig Kombination af, hvad der gjaldt før og nu, til en Mellemting af de to Slags Beregninger, og saaledes har jeg ogsaa udtalt mig i Udvalget. Jeg vil tage dette under Overveelse, og det stemmer jo ogsaa med Udtalelser, som ere fremkomne her. Jeg forbeholder mig altsaa at tage denne Sag under nærmere Overveelse, men noget bindende Løfte vil jeg ikke give i Dieblisset. Jeg indrømmer, at jeg i Fjor lod mig lede af den ærede

Ordfører, men jeg skal for Fremtiden være forsigtigere.

Maaste jeg i Forbigaaende maa udtale mig om et Punkt, som ganske vist ikke vedrører Indenrigsministeriets Budget, men Finantsministeriets, men som i Realiteten dog i høi Grad angaar Indenrigsministeren. Det er Forslagene under Nr. 4 og 5 til § 3 og Nr. 8 og 9 om Søby og Grenaa Havne, hvor der er foreslaaet, at Kenter og Afdrag skulde estergives, men hvor Udvalget eller dets Flertal, jeg husker ikke hvilket, vil have, at der vedblivende skal betales Kenter. Et æret Medlem (Bønløffe) har stillet Forslag om, at Kommunerne skulde være fri for at yde Kenter, men derimod betale Afdrag. Jeg tror ikke, at der vil være vundet Meget ved dette Underænderingsforslag. Grunden, hvorfor jeg siger dette, er, at jeg jo skulde have noget Blif for de kommunale Forhold, og jeg tror, at det Kløgeste og Billigste vilde være at estergive baade Kenter og Afdrag, thi de vedkommende Kommuner ville næppe være i Stand til at prætere nogen af Delene.

Ordføreren (Holstein-Vedreborg):

Naar den ærede Minister har forstaaet mig, som om jeg havde sagt, at det Forslag, vi stillede i Fjor med Hensyn til Skytteforeningerne, var fuldstændig meningsløst, maa den ærede Minister selvfølgelig, derom nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl, ikke have hørt nøie efter. Jeg tror med tilstrækkelig Klarhed at have udtalt — hvorledes de enkelte Ord ere faldne, erindrer jeg selvfølgelig ikke, men hvis den ærede Minister havde fulgt med, vilde det ikke have været vanskeligt for ham at forstaa — at det Forslag, vi stillede i Fjor, var bedre, end hvad der tidligere skete, idet der deri var en Garanti imod, at Bevillingen anvendtes i politisk Diemed. Det var dette, der var det Meningsløse. Det var meningsløst, at Ministeren misbrugte Bevillingen i politisk Diemed, og det var den Stilling, som tidligere indtoges fra Indenrigsministeriets Side — jeg veed ikke, om det gjælder den nuværende ærede Minister, men sikkert er det, at det tidligere har været Ministeriets Stilling — man brugte Bevillingen til Favorisation af Skytteforeninger i et bestemt Diemeds Tjeneste. Det har jeg sagt, og det blev der ved en Overenskomst mellem den ærede Minister og Udvalget gjort Ende paa i Fjor, idet man vedtog en anden Fordelingsmaade, der altsaa i Forhold til den, Ministeriet tidligere havde ladet sig lede af, var en Garanti og et betydeligt Fremstrid.